

*Torsugla

*Thor(s)hughle, f.d. kulle, Zeppsala, Zepps. l.

ad collem dictum thorchughle SD IV, 395 (1334)
i Torsolghorn SD no III, 81 (1415); T(h)orsugla landh
ib., 356 (1418).

f.l. äldst Thor, stamform av gudarnamnet Tor, senare
utbytt mot s:a namn i gen. Thors. S.l. för hughle 'kul-
le' (sog sidoforn till f.l. i Höghalby m. f.). /af Tor.

Bet. Tors kulle, dos. kullen har varit plats för dytten
E. Forst: Thor(s)hughle. QNT 29, s. 104 ff RG. 1951